

Háború

2017 május 28. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Nem az els? és nem is az utolsó ilyen eset volt ez.

„A járvány úgy kezd?dött, hogy mindenki trónkövetel? lett.”

Hamvas Béla: A világválság.

Úgy mesélik, hogy Iulianus az „Apostata”, az utolsó római császár, aki vissza kívánt térni a régi Istenek imádásához, halálos ágyán így kiáltott: „Gy?ztél, Galileai!” és egy marék vért hajított sebébe?l az ég felé. Ma már – elnézve a kereszténység világgállapotát – bizonyosan nem tenné ezt.

Most, hogy sikerült újra a „nagyvárosi léthez szokványos módon hozzátatozó” terrortámadásra ébrednünk – ezt a marhaságot London pakisztáni polgármestere találta mondani – ismét alkalmunk nyílik elgondolkodni azon, hogy hová is jutottunk ilyen viszonylag rövid id? alatt, és hová juthatunk még, ezek után. Amúgy fogalmam sincs, hogy a vadregényes Pakisztánban mi minden tartozik a „nagyvárosi léthez szokványos módon”, gondolom az emberev?s példái nem, de az hogy idébb-odébb felrobbantanak valakit, úgy látszik igen. Vonzódnak az antibürokratikus eljárásokhoz.

Persze London pakisztáni polgármesterében semmi meglep? nincs, annak fényében, hogy Manchesteré pedig manifeszt buzi. Úgy látszik vannak sajátos elvárások a polgármesterekkel szemben arrafelé. Elmondhatjuk, hogy Mészáros L?rinc egy mázlista.

Az európai nagyvárosok mindennapjaihoz – egészen a legutóbbi id?ig – nem tartozott hozzá sem a terror, sem a mecses, sem a saría, sem pedig a tet?t?l talpig klepetusba csomagolt kövér arab n?k jelenléte, akik úgy néznek ki benne mint egy elszabadult hirdet?oszlop és egy biológiai pokolgép keresztéz?dése. Mostanában, úgy t?nik, szeretnék megszokottá tenni számunkra ezeket a látványosságokat, hogy ne unatkozzunk.

A támadás után majd elkövetkezik a rituális megtisztulás, beszédek, „nem riadunk meg”, „csak azért is meg?rizzük a nyugalmunkat”, „hadat üzenünk” és az „írmagját is kiirtjuk”. Aztán nem történik semmi, a beszédeket elmentik – jók lesznek legközelebb is – a terroristák pedig szép csendben, senkit?l sem háborítva reszelik a bombáikat. Ez lesz, úgyhogy nem is err?l szeretnék beszélni, mert – bármennyire furcsa is ilyet mondani – elmondhatatlanul unalmas már az egész. Einstein szerint a legnagyobb hülyeség, ha mindig ugyanazt csináljuk és azt várjuk, hogy az eredmény majd más lesz. És tényleg.

A manchesteri eseményekkel egy id?ben látott napvilágot a hír, hogy Egyiptomban egész autóbuszra való kopt keresztényt, n?ket, gyerekeket mészároltak le „ismeretlen” fegyveresek. Nem tudható pontosan kik voltak a tettesek, én például izlandi au pair b?biszitterekre tippelök.

Nem az els? és nem is az utolsó ilyen eset volt ez.

A világmédia ingerküszöbét persze jóval kevésbé éri el mint valamelyik európai nagyváros hasonló története. Több oka is van ennek. Egyrészt, azért, mert kik azok a koptok, vagy egyáltalán a közel-keleti keresztények, másrészt pedig ezek a támadások kikezdi a „milyen szép békésen élnek együtt a keresztények és a mohamedánok” kezdet? migránssimogató narratívát. E szerint arra felé – Perzsiától Tuniszig – évezredek át a legteljesebb békességben éltek együtt a legkülönböz?bb vallások és népek a mohamedán vallás pihe-puha takarója alatt összebújva, miközben kint, a nagyvilágban a galád keresztények vadállati kegyetlenséggel máglyákat égettek és vallásháborúztak. Egészen addig, tartott ez az áldott állapot, míg nem jöttek a gaz fehérek és nem gyarmatosították az egészet, véglegesen elvetve a viszály magvait. Hogy mennyire így volt, tán idéznék néhány, a közel-keleti keresztények pozitív diszkriminációját bizonyító rendelkezést, a korai id?kb?l:

1. Keresztények nem ülhetnek lovon
2. Nem viselhetnek fegyvert
3. Tanúvallomásuk mit sem ér a mohamedánokéval szemben

És így tovább. Ennek ellenére, ha kalifa éppen agyalágyult volt akkor széleskörű pogromok is kezdődtek, százezrek legyilkolásával.

Mindenesetre így, a teljes alávetettség állapotában is sokféle keresztény szekta maradt fenn napjainkig, az 1915-ös török genocídium ellenére.. Ez azonban az utóbbi években radikálisan megváltozott. A térségben dúló háborúk/polgárháborúk/demokratizálási kísérletek során a keresztények általában a harcoló felek közé szorulnak és azok – a nyugat szemhunyása mellett – nem kímélik őket. A „keresztény” világ, Európa nyomorult és ostoba vezetőivel az élen, sokkal jobban aggódnak azon, hogy tudnak-e annyit úszni a Líbiából induló migránsok, amennyi a mentőhajók eléréséhez szükséges.

A haladás pedig a lelke mélyén boldog: hiszen lehet, hogy beérik végre a régi projekt és sikerül az utolsó királyt az utolsó pap beleivel megfojtani. Igaz, nem nekik – hisz még ehhez is alkalmatlanok voltak – hanem másoknak, akik a következő körben rajtuk hajtják majd végre a Korán ítéletét, de akkor is.

Keresztény sorstársainkra tömeges kivégzések és rabszolgapiaci értékesítés vár, a megszokott mohamedán hadviselési eljárások szerint. Ezek lényege, hogy Allah katonái nem egymást lövik, mert az veszélyes, hanem a védtelen civilekkel kegyetlenkednek, mert az nem olyan veszélyes, viszont roppant szórakoztató.

Az évek pedig tellenek és a konfliktusok, jó eséllyel befagynak.

Generációk nének fel úgy, hogy csak a háborút ismerik és magától értetődő természetességgel állnak rablógyilkosnak, hiszen ez az élet rendje. És bármekkora elánnal sikerül irtaniuk egymást, valami természeti vástörvény értelmében, mindig sikerül gyorsabban szaporodniuk. A mi haladóink pedig megszabadulnak végre a kereszténységtől, amit annyira gyűlölnék és a kereszténység is megszabadul tőlük. Nem tudom ki jár jobban.

<http://aristo.pestisracok.hu/>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

